

REGULAMIN DYSCYPLINARNY POLSKIEGO ZWIĄZKU PODNOSZENIA CIĘŻARÓW

§ 1

Odpowiedzialności dyscyplinarnej określonej niniejszym regulaminem podlegają Członkowie Związku, zawodnicy, trenerzy, instruktorzy, działacze w tym i sędziowie.

§ 2

Odpowiedzialność dyscyplinarna w podnoszeniu ciężarów ponoszona jest za naruszenie postanowień Statutu Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów, regulaminów i innych przepisów obowiązujących w tym sporcie, w tym przepisów Międzynarodowej Federacji Podnoszenia Ciężarów i Europejskiej Federacji Podnoszenia Ciężarów, a także uchwał, zarządzeń i decyzji wydanych przez uprawnione organy PZPC i zasad etyki, w tym za:

- 1) naruszenie porządku publicznego obowiązującego w kraju, praw i norm etyczno-moralnych lub zasad współżycia społecznego;
- 2) prowadzenie niesportowego trybu życia, w szczególności nadużywanie alkoholu i używanie narkotyków;
- 3) popełnienie w czasie pobytu zagranicą czynów niegodnych reprezentanta Polski lub naruszenie przepisów celno-dewizowych;
- 4) usiłowanie dokonania lub dokonanie w związku z działalnością sportową czynów mających na celu nieprawne osiągnięcie korzyści materialnych ze szkodą dla PZPC lub innych organizacji i instytucji;
- 5) nieprzestrzeganie regulaminów i przepisów sportowych oraz zasad uczciwej i czystej walki sportowej;
- 6) niezgodne z przepisami lub decyzjami władz Związku i zawartymi umowami wykorzystywanie logo Związku lub logo sponsorów Związku .

§ 3

Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezależnie od innego postępowania karnego, cywilnego, administracyjnego czy dyscyplinarnego toczącego się przeciwko obwinionemu o ten sam czyn.

§ 4

1. Za obwinionego uważa się osobę, przeciwko której złożono wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.
2. Obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia oraz może bez podania przyczyn odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień.

§ 5

W przypadku wszczęcia przeciwko obwinionemu o ten sam czyn innego postępowania poza ruchem sportowym, wydanie orzeczenia dyscyplinarnego może być zawieszone do czasu zakończenia tego postępowania.

§ 6

Z chwilą wpłynięcia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, Zarząd PZPC może zawiesić członka Związku, zawodnika, trenera lub instruktora oraz działacza w ich prawach, do czasu podjęcia decyzji przez właściwy organ orzekający w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 7

Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary i po upływie 1 roku od popełnienia tego czynu. Jeżeli jednak czyn ten stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.

§ 8

W sprawach dyscyplinarnych orzekają w I instancji:

1. Zarządy klubów sportowych - w sprawach:
 - a) zawodników - członków tych klubów, z wyjątkiem zawodników kadr narodowej oraz zawodników będących w okresie karencji,
 - b) trenerów i instruktorów podnoszenia ciężarów, działaczy i pracowników tych klubów,
2. Zarządy Okręgowych Związków Podnoszenia Ciężarów lub komisje dyscyplinarne wojewódzkich władz sportowych - w sprawach należących do właściwości zarządów klubów sportowych położonych na terenie działania tych okręgowych związków lub wojewódzkich władz sportowych przekazanych przez zarządy tych klubów lub przejętych do rozpoznania,
3. Komisja Dyscyplinarna, Antydopingowa i Zmiany Barw Klubowych PZPC w sprawach:
 - a) zawodników kadry narodowej,
 - b) zawodników w okresie karencji,
 - c) działaczy, sędziów, trenerów i pracowników PZPC.

§ 9

Organami dyscyplinarnymi II instancji są:

1. Komisja Dyscyplinarna, Antydopingowa i Zmiany Barw Klubowych PZPC w sprawach odwołań od orzeczenia organów określonych w § 8 pkt 1 i 2.
2. Zarząd PZPC w sprawach odwołań od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej, Antydopingowej i Zmiany Barw Klubowych orzekającej, jako I instancja.

§ 10

Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić na wniosek każdego, kto ma w rozstrzygnięciu sprawy interes a w szczególności członka wspólnej organizacji z obwinionym, sędziego lub organizatora zawodów, kierownika zgrupowania, ekipy bądź reprezentacji, trenera szkolącego zawodnika. Wdrożenie postępowania może nastąpić również na skutek notatki prasowej lub z własnej inicjatywy organu dyscyplinarnego.

§ 11

1. Winny dopuszczenia się wykroczenia dyscyplinarnego podlega ukaraniu jedną z następujących kar:
 - a) pisemna nagana,
 - b) czasowy zakaz wyjazdów zagranicznych w sprawach sportowych,
 - c) czasowy zakaz pełnienia funkcji sędziowskich, kierowników ekip, zgrupowań, obozów itp.
 - d) cofnięcie lub ograniczenie pomocy materialnej zawodnikowi,
 - e) okresowa lub bezwzględna dyskwalifikacja zawodnika,
 - f) zakaz piastowania stanowisk z wyboru przez określony czas,
 - g) obniżenie lub odebranie klasy sędziowskiej bądź wykluczenie z kolegium sędziów PZPC,
 - h) wykluczenie z członkostwa w organizacjach PZPC,

- i) kara pieniężna,
 - j) zawieszenie lub pozbawienie licencji.
2. Kary określone pod literą b, c, d, e, f mogą być zawieszone na okres nie przekraczający dwóch lat.
 3. Karę pieniężną nakłada się w wysokości do 3000,00 zł. W przypadku popełnienia przewinień przez działaczy karę pieniężną można nałożyć także na kluby sportowe przez nich reprezentowane.
 4. Kara pieniężna musi być wpłacona w terminie określonym w orzeczeniu. Brak wpłaty w wyznaczonym terminie oznacza automatyczne zawieszenie zawodnika w jego prawach, a w przypadku klubu może spowodować zawieszenie w prawach członka Związku.
 5. Złożenie odwołania od orzeczenia o ukaraniu karą grzywny nie zwalnia z obowiązku jej wpłacenia w wyznaczonym terminie.

§ 12

1. Organy dyscyplinarne związku są niezawisłe w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego.
2. Wszczęcie postępowania przez inny organ oraz wynik postępowania przeprowadzonego przed innym organem nie stanowią przeszkody do wszczęcia przeciwko obwinionemu postępowania dyscyplinarnego o ten sam czyn.
3. Organy dyscyplinarne Związku nie są związane orzeczeniami lub decyzjami innych organów.

§ 13

1. Komisja rozpoznaje sprawy w zespołach trzyosobowych.
2. Zarząd PZPC jest obowiązany zapewnić Komisji niezbędne urządzenia biurowe i kancelaryjne oraz inne materiały konieczne do pracy Komisji.
3. Wydatki związane z działalnością Komisji ponosi PZPC.

§ 14

Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

- a) czynu nie popełniono albo popełniony czyn nie zawiera znamion naruszenia obowiązków pracowniczych uzasadniających odpowiedzialność dyscyplinarną,
- b) obwiniony nie podlega orzecznictwu komisji dyscyplinarnej,
- c) obwiniony zmarł,
- d) upłynął termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- e) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego przewinienia tej samej osoby zostało wcześniej wszczęte i toczy się lub zostało prawomocnie zakończone,
- f) szkodliwość społeczna przewinienia jest znikoma.

§ 15

1. W razie powzięcia wiadomości o zaistnieniu czynu stanowiącego podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, organ dyscyplinarny przeprowadza postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia okoliczności zaistniałego czynu i osoby obwinionego.
2. W celu ustalenia okoliczności zaistnienia tego czynu, organ dyscyplinarny może przesłuchiwać świadków i biegłych jak również przeprowadzić wszelkie inne dowody, konieczne do całkowitego wyjaśnienia sprawy, jeżeli nie są one sprzeczne z prawem.
3. W postępowaniu wyjaśniającym należy zapoznać obwinionego z treścią zebranych dowodów i umożliwić złożenie wyjaśnień. Ma on prawo zgłosić wnioski o przesłuchanie w postępowaniu wyjaśniającym wskazanych przez niego osób w charakterze świadków.

§ 16

1. W skład zespołu orzekającego nie może wchodzić osoba, która:
 - 1/ jest świadkiem w tej samej sprawie,
 - 2/ była lub pozostaje z obwinionym w sporze sądowym,
 - 3/ jest małżonkiem obwinionego,
 - 4/ jest krewnym lub powinowatym obwinionego w linii prostej albo krewnym w linii bocznej do drugiego stopnia,
 - 5/ pozostaje do obwinionego w stosunku osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności tej osoby.
2. Członek zespołu orzekającego podlegający wyłączeniu zawiadamia o tym przewodniczącego zespołu i wstrzymuje się od udziału w sprawie.
3. Członek zespołu orzekającego może być wyłączony na uzasadniony wniosek obwinionego. O włączeniu decyduje przewodniczący zespołu orzekającego.

§ 17

1. Przewodniczący zespołu orzekającego wzywa do stawienia się na rozprawę obwinionego, a w razie potrzeby - także świadków i inne osoby.
2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem na rozprawę odpis wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz poucza się go o prawie przeglądania akt i sporządzania notatek oraz składanie wniosków o uzupełnienie dowodów w sprawie.
3. Wezwanie na rozprawę obwinionego świadków i innych osób następuje na piśmie.
4. Wezwanie, o którym mowa w ust.1, należy doręczyć co najmniej na 7 dni przed wyznaczonym terminem rozprawy. W razie niezachowania tego terminu rozprawa na wniosek obwinionego ulega odroczeniu.

§ 18

1. Rozpoznanie sprawy następuje na rozprawie, która jest jawna.
2. Przewodniczący zespołu orzekającego może wyłączyć jawność całości lub części rozprawy, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje lub ujawniać okoliczności, które powinny być zachowane w tajemnicy.

§ 19

Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego na rozprawę nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy.

§ 20

Przewodniczący zespołu orzekającego otwiera, prowadzi i zamyka rozprawę.

§ 21

Zespół orzekający jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania sprawy i wyjaśnienia istotnych okoliczności. W tym celu może dopuszczać wszelkie dowody, nawet nie powołane przez obwinionego.

§ 22

1. Zespół orzekający rozstrzyga sprawę po dokładnym ustaleniu stanu faktycznego, na podstawie swobodnej oceny dowodów.
2. Zespół orzekający jest obowiązany zapewnić obwinionemu możliwość składania wyjaśnień i wniosków w sprawie oraz umożliwić zadawanie pytań, a także wypowiedzanie się

co do wniosków i zebranych w sprawie dowodów.

§ 23

1. Odroczenie rozprawy może nastąpić jedynie z ważnych przyczyn.
2. Rozprawa ulega odroczeniu w razie niestawienia się obwinionego, któremu wezwanie nie zostało doręczone lub w razie usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego.

§ 24

Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują Przewodniczący zespołu orzekającego i protokolant.

§ 25

Po otwarciu rozprawy przewodniczący zespołu orzekającego sprawdza obecność osób wezwanych i poleca świadkom opuścić salę rozpraw. Następnie odczytuje wniosek o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, a po odczytaniu wniosku zapytuje obwinionego, czy przyznaje się do winy oraz czy zamierza złożyć wyjaśnienie i jakie, po czym przesłuchuje się świadków, bada dokumenty i przeprowadza inne dowody.

§ 26

Jeżeli okaże się, że zachodzą istotne braki w materiale dowodowym zebranych w toku postępowania wyjaśniającego, a uzupełnienie ich na rozprawie powodowałoby znaczne trudności, zespół orzekający wydaje postanowienie o uzupełnieniu tego postępowania, wskazując w jakim kierunku powinno ono być uzupełnione.

§ 27

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przewodniczący zespołu orzekającego udziela głosu obwinionemu.

§ 28

1. Po zakończeniu postępowania dowodowego, zespół orzekający przystępuje do narady. Narada jest nie jawna. Podczas narady oprócz członków zespołu orzekającego może być obecny jedynie protokolant, chyba że przewodniczący zespołu uzna jego obecność za zbędną.
2. Orzeczenie zapada większością głosów. Członek zespołu orzekającego nie może wstrzymać się od głosowania.

§ 29

Zespół orzekający wydaje orzeczenie:

- 1/ o ukaraniu,
- 2/ o uniewinnieniu albo
- 3/ o umorzeniu, jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 14 lub też
- 4/ o odstąpieniu od ukarania, jeżeli przewinienie obwinionego jest nieznacznej wagi.

§ 30

1. Zespół orzekający wymierza karę, biorąc pod uwagę stopień winy, szkodliwość społeczną i skutki czynu, a także zachowanie się obwinionego przed popełnieniem czynu i po jego popełnieniu.

2. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku czynów stanowiących podstawę do ukarania, wymierza się łącznie jedną karę za wszystkie czyny.

§ 31

1. Niezwłocznie po zakończeniu głosowania zespół orzekający sporządza orzeczenie na piśmie.
2. Orzeczenie powinno zawierać:
 - 1/ nazwę organu dyscyplinarnego, imiona i nazwiska członków zespołu orzekającego, protokolanta oraz datę rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
 - 2/ imię i nazwisko, adres, zajmowane stanowisko obwinionego,
 - 3/ dokładne określenie zarzucanego czynu,
 - 4/ rozstrzygnięcie co do winy i co do kary,
 - 5/ uzasadnienie,
 - 6/ pouczenie o terminie i trybie wniesienia odwołania,
 - 7/ podpisy członków zespołu orzekającego.

§ 32

1. Po podpisaniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego ogłasza je publicznie.
2. W wyjątkowych wypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego zawiadamia obwinionego bezpośrednio po zakończeniu narady.
3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.
4. Orzeczenie doręcza się obwinionemu z urzędu nie później niż w ciągu 14 dni od jego ogłoszenia.

§ 33

1. Od orzeczenia organu dyscyplinarnego I instancji przysługuje prawo wniesienia obwinionemu odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.
2. Odwołanie wnosi się do organu dyscyplinarnego II instancji za pośrednictwem organu dyscyplinarnego I instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

§ 34

Odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, określenie i zwięzłe uzasadnienie wniosków i zarzutów oraz podpis odwołującego się.

§ 35

Po wniesieniu odwołania organ dyscyplinarny II instancji może wstrzymać wykonanie orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

§ 36

Odwołanie może być cofnięte do chwili rozpoczęcia rozprawy w postępowaniu odwoławczym. Cofnięcie odwołania pociąga za sobą uprawomocnienie się orzeczenia organu dyscyplinarnego I instancji. Organ dyscyplinarny I instancji niezwłocznie przekazuje akta sprawy organowi dyscyplinarnemu II instancji.

§ 37

1. Przewodniczący organu dyscyplinarnego II instancji wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania, jeżeli zostało ono wniesione po upływie terminu lub przez osobę nie uprawnioną.
2. Przewodniczący organu dyscyplinarnego II instancji przywróci uchybiony termin na wniosek obwinionego, jeżeli ten uprawdopodobni, że uchybienie terminu nastąpiło na skutek przeszkody przez niego nie zawinionej.
3. Wniosek o przywrócenie terminu obwiniony powinien złożyć wraz z odwołaniem w terminie 7 dni od dnia ustania przeszkód w złożeniu odwołania.
4. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania przysługuje zażalenie do organu dyscyplinarnego II instancji w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia.

§ 38

1. Organ dyscyplinarny II instancji po przeprowadzeniu rozprawy utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie, uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie albo przekazuje sprawę organowi dyscyplinarne I instancji do ponownego rozpatrzenia.
2. W ponownym rozpatrywaniu sprawy w organie dyscyplinarnym I instancji nie może uczestniczyć członek tego organu, który brał udział w wydaniu uchylonego orzeczenia.

§ 39

Orzeczenie organu dyscyplinarnego II instancji oraz orzeczenie organu dyscyplinarnego I instancji, od którego nie wniesiono odwołania, jest prawomocne.

Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem może być wznowione, jeżeli orzeczenie zostało wydane na skutek fałszywego zeznania świadka, sfalszowania dokumentu lub gdy po wydaniu orzeczenia wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, które mogłyby mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

§ 40

1. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może złożyć ukarany, a po śmierci ukaranego – krewny lub powinowaty w linii prostej albo rodzeństwo.
2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wniesić w terminie 30 dni od dnia, w którym osoba określona w ust. 1, dowiedziała się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

§ 41

1. O wznowieniu postępowania orzeka na posiedzeniu niejawnym organ dyscyplinarny, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.
2. Postępowanie o wznowieniu postępowania doręcza się ukaranemu, a jeżeli wniosek o wznowienie postępowania złożyła inna osoba - również tej osobie.

§ 42

1. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia zażalenie do organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Na postanowienie organu dyscyplinarnego II instancji nie przysługuje zażalenie.

§ 43

Orzekając o wznowieniu postępowania, organ dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi dyscyplinarne.

§ 44

1. Do postępowania wznowionego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed organem dyscyplinarnym I instancji.
2. We wznowionym postępowaniu nie może wydać orzeczenia na niekorzyść obwinionego, jeżeli wniosek o wznowienie był złożony na jego korzyść.

§ 45

Po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego następuje zatarcie kary, jeżeli ukarany nie zostanie w tym czasie ponownie ukarany.

§ 46

1. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznie wykonaniu.
2. Odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu dołącza się do akt.
3. Orzeczenie wykonuje zarząd klubu sportowego lub związku sportowego, którego obwiniony jest członkiem lub pełni odpowiednie funkcje.

§ 47

Organ dyscyplinarny, który wydał prawomocne orzeczenie o ukaraniu może po upływie pół roku nienagannej postawy ukaranego od orzeczenia kary, darować jej resztę wykonania na wniosek ukaranego, na wniosek klubu sportowego którego ukarany jest członkiem lub z własnej inicjatywy, o ile charakter orzeczonej kary na to pozwala.

§ 48

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna za stosowanie dopingu w sporcie ponoszona jest przede wszystkim na zasadach określonych przepisami:
 - 1) rozdziału 9 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie;
 - 2) Polskich Przepisów Antydopingowych opracowanych przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie (KdZDwS).
2. Do postępowań dyscyplinarnych związanych ze stosowaniem dopingu w sporcie przepisy niniejszego Regulaminu stosuje się jedynie odpowiednio. W przypadku sprzeczności postanowień Regulaminu z przepisami, o których mowa w ust. 1, stosuje się postanowienia tych przepisów, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.
3. W każdym przypadku orzeczenia przez organ dyscyplinarny PZPC kary za stosowanie dopingu w sporcie klub macierzysty ukaranego zawodnika jest zobowiązany wpłacić na konto PZPC 2.000 zł.
4. W przypadku nałożenia kary przez Międzynarodową Federację Podnoszenia Ciężarów IWF na zawodników zgłoszonych do systemu ADAMS i zawodników szkolonych w OSSM – PZPC pokrywa 50 % nałożonej grzywny, a po 25% kary zobowiązany jest uiścić klub i zawodnik.
5. Polskie Przepisy Antydopingowe stanowią załącznik do niniejszego Regulaminu.
6. Zmiana Polskich Przepisów Antydopingowych nie wymaga zmiany niniejszego Regulaminu.